mojakin sosialisteja amerikalaisissakin, ja on toivottavaa että nämä voivat toiminnan puoluemme voittoon viemiseksi vielä nostaa etualalle englanninkieltä puhuvan väestön keskuudessa.

Suomalaisten joukossa on sen jälkeen kun porvarien aseet löivät alas puoluetoiminnan, ikäänkuin tullut häpeä-asiaksi kuulua puolueeseemme niidenkään, jotka muuten hyväksyvätkin sosialistisen työväenluokan toiminnan. Suoranainen nyrkkivaltakin on heikompia luonteita pelottanut sillä onhan laukkien taholta suorastaan usutettu ratkomaan työläiset eroon sosialismista, "jollei muutoin niin puukoilla." Neuvoja on koetettu toteuttaakin. Villeydelläkin on sentään rajansa. Vastavaikutuskin voi nousta moisten ohjeiden antajia ja toteuttajia vastaan. Ja nyt sellainen nousu on parhaallaan Buttessa käynnissä. Hiljaa mutta varmasti nämä syljetyt, parjatut, kirotut, lyödyt ja häväistyt alkavat pelotta lukea todellisia työväenlehtiä ja kirjoja. Ne antavat pontta astumaan luokkataistelijain kansainväliseen joukkoon, sosialistipuolueeseen. Tämä ei tapahdu meluten ja rynnäten suurella tohinalla, mutta tulevaisuus tulee näyttämään että Buttessa on voimakas puoluetoiminta kunnossa. Tavattomat ovat olleet siellä toiminnan esteinä, mutta ne vielä myöskin voitetaan. Suomalaisten toverien asema ei suinkaan ole Buttessa loistava, mutta kuultuani heitä ja tutustuttuani maaperään, en ole sosialistisesta toiminnasta siellä suinkaan toivoton.

Koko Amerikan luokkatietoinen työväki luo katseensa Butten tovereihin, toivoen tarmokasta toimintaa teiltä, koko mailman työväestön yhteisessä vapautustaistelussa. Osottakaa tässä suuressa ja jalossa tehtävässä mukanaolonne teoilla ja sanoilla!

Toveruudella,

Leo Leino.

Työmiehen pyydetään julkasemaan ylläoleva. — Sama.

Idahon puutavarateollisuustyöläisten työtaistelut viime kesänä

Koska Toverissa on hyvin vähän selosteltu tätä Idahon puutavaratuotantoa ja siinä vallinnutta pääoman ja työn välistä taistelua, niin selostan siis sitä.

Viime keväänä I. W. W. vaati puutavaraparooneilta työ-olojen parantamista, päivän lyhentämistä 8 tuntiin, parempaa palkkaa ja yleensä laajoja parannuksia kaikessa suhteessa. Puutavaraparoonit jyrkästi kieltäytyivät tekemästä mitään. Union puolesta seisottiin myös jyrkkänä vaatimusten puolesta. Siis syntyi tuima taistelu.

Puutavaraparoonit heti alussa turvaantuivat "puolustamaan itseään" niin sanotuilla "deputi sheriffeillä". Jokaisella puutavaryhtiöllä oli oikeus hankkia ja vannotuttaa niin paljon apulais-"sheriffejä" kuin itse mielestään tarpeelliseksi näkivät. Unioilla ei ollut mitään muuta tehokkaampaa asetta kuin rauhallinen lakko ja lakkovartioiminen.

Lakon piti käsittää koko puutavaratuotannon alan länsivaltioissa. Miten laajalle alalle se levisi, on vaikea sanoa. Mutta mikäli lakkoa voi sanoa olleeksi Idahon ja osaksi Washingtonin valtiossa, niin käsitti se ainoastaan metsätyöalaa, eikä sekään ala ollut täydelleen lakossa. Mikäli minä tiedän sahalaitoksilla vallinneista lakoista, niin oli niitä vain kolme, jotka seisoivat ja niistäkin vain kaksi täydelleen, ne olivat Panhandle Lbr. Co., Spirit Lake, Ida. ja saman "komppanian" mylly Tone'ssa, Wash. Potlach oli vähän aikaa lakkotilassa (sivumennen sanoen suurin sahalaitos Idahossa). Siis, loput sahalaitoksista ja puutavaranjalostuslaitoksista olivat melkein täydessä käynnissä kaiken aikaa.

Mutta vaikka puutavaraparoonit olivatkin alussa niin varovaisia ja röyhkeitä union vaatimuksille, kuin suinkin olla saattoi, niin sittekin maassa vallitseva poikkeustilanne antoi hyvän valtin lakkolaisten käsiin ja se oli se, että puutavaran hinnat olivat äärettömän korkeat, ja puutavaran kysyntä hirveän suuri. Tämän seikan tiesivät lakkolaiset aivan yhtähyvin kuin sen tiesivät puutavaraparoonitkin. "Paroonit" koettivat saada metsätyöt käyntiin hinnalla millä hyvänsä, kun ei vain tarvitse tehdä mitään myönnytyksiä lakkolaisille. Mutta koska välttämättömänä ehtona oli saada metsätyöt käyntiin, niin rupesi yksi ja toinen pienempi urakoitsijaryhmä suostumaan union vaatimuksiin ja osa vielä niin täydellisesti, että piti olla punanen kortti näyttää ennenkuin sai työn. Tämä siis lisäsi lakkolaisille uutta intoa taistelussa, vaikka ei niin paljon kuin välttämättä olisi ollut tarpeellista, viedäkseen vaatimuksensa voitokkaaseen loppuun saakka. Tätä oli estämässä valtioitten militarimahti. Lakon johtajilta jyrkästi kiellettiin puhe- ja kokoontumisoikeus, ankaran rangaistuksen uhalla. Ken siis uskalsi puhe- ja kokoontumisoikeutta puolustaa, hänet raastettiin ihan armotta vankilan seinien sisälle. Vielä oli eräs toinenkin seikka, joka osaltaan vaikeutti tähän huonoon menestykseen ja se oli: Lakkoliike yleensä oli hyvin hajanainen ja ristiriitainen. Se ei alustapitäenkään ollut sellainen kuin sitä union taholta suunniteltiin. Yksi ryhmä meni lakkoon silloin, toinen joskus toiste. Tietysti tällainen rymälakkoutuminen oli peräti epäedullista. Union puolesta kyllä suunniteltiin lakko oikealla tavalla alettavaksi, siis yhtä aikaa, yhtenä miehenä, mutta kun unioon ei kuulunut silmin nähtävästi kuin osa miehistä, jotka työskentelivät puutavarateollisuudessa, niin lakko väkisinkin muuttui järjestymättömäin lakoksi. Tällaista karjaa ei voitu mitenkään union taholta johtaa, kun sitäpaitsi uniolta puuttui tehokkaita agitatsionivälineitä, nim. päivittäistä sanomalehteä, lentolehtisiä ynnä muita, jotka välttämättömästi olisi tarvinnut olla, menestyksellisessä lakkotoiminnassa.

Nämät heikkoudet yhdessä ankaran vainoamisen kanssa, jota puutavaraparoonit harjottivat, olivat syynä siihen, että unio julisti lakon loppuneeksi.

Se ankara vainoaminen, jota I. W. W. sai osakseen oli omiaan synnyttämään mitä katkerinta luokkavihaa puutavaraparooneja kohtaan. Puutavaraparooneilla oli tässä taistelussa käytettävänään kaikki aseet, mitä nykypäiväisessä taistelussa vain suinkin tarvitaan. Lakkolaiset siis leimattiin ihan poikkeuksetta saksalaisiksi, kavaltajiksi, saboteeraajiksi ja mitä ikinä ruokottomimmalla tavalla vain osattiin haukkua jolla nyt oli sisua panna tuollaista ruokottomuutta vastaan, niin sitä ruoskittiin ja piestiin mitä raakalaisimmin vain osattiin! Tunnen muutamia suomalaisia, jotka saivat maistaa esivallan mahtavaa makua; saivat virua linnan likaisissa komeroissa kuudetta kuuta. Nämä miehet ovat nimeltään: Arvi Joki, Hjalmar Mäki, Matti Tissarinen, kaksi edellistä saivat virua Kootenai kauntin vankilassa, jälkimäinen Benevah kauntin vankilassa, St. Marie, Ida. Näillä miehillä oli ainoana rikoksena se, että olivat lakossa. Mutta seurauksena tästä lakosta kuitenkin oli, että Western Pine Manufacturers Association (Lännen Mäntytehtailijain liitto) rupesi toimeenpanemaan laajoja korjauksia työläisten metsäasunto-oloissa. Metsäkämpille rupesi virtaamaan nyt vaunulastittain "Single Spring Bed'ejä" ja "matressejä". Tällaisia ylellisyyksiä ei ennen saaneetedes "paasitkaan" puhumatta nyt ollenkaan varsinaisista timber bee'stä. Kämpät rakennettiin tilavammat tai oikeastaan oli pakko rakentaa tilavammat, sillä näitä rautavuoteita ei käynyt päinsä järjestää kaksikerroksisiksi, kuten oli ennen asianlaita, jolloin oli puusta rakennetut loodat. Palkkojakin hiukan korotettiin, ruokajärjestelmää parannettiin, ja muutamin paikoin rakennettiin miehille oikein erikoinen "laundry", jossa saivat pestä ja kuivata vaatteensa ja vieläpä oman "syntisen raatonsakin" saivat puhdistaa. Pesusysteemi olikin ollut näihin saakka kerrassaan ruokottomalla kannalla: Muutamia ruostuneita öljykannun jätteitä, jossain likaisen lätäkön reunalla, ja niillä satakunta miestä koettaa tehdä pesunsa. Voi siis arvata minkälainen siivo niissä on vallinnut.

Nyt kun puutavaraparoonit olivat tehneet melkein kaikki union vaatimat ja esittämät korjaukset, paitsi päivän lyhennystä, niin Western Pine Manufacturers Association pitämässään kokouksessa päätti, että päiväkin tullaan lyhentämään 8-tuntiseksi ja palkat pysytellään entisellään. Päivän lyhentäminen 8-tuntiseksi ensimäinen päivä tammik., 1918, oli niiden päätös. Tämä asia oli kyllä sellainen salaperäinen homma puutavaraparoonien taholta, että sitä ei oikein tahdottu ensin uskoa.

Western Pine Manufacturers Association. Tähän liittoon kuuluu useita satoja eri nimisiä mylly-yhtiöitä, Idahossa, Washingtonissa, Montanassa ja kai osalta Oregonissakin. Tämä liitto on osa puutavaratrustia, joka määrää ja kontrolleeraa markkinain myynti- ja ostohinnat.

Kun nyt vertailee esim. 1914, jolloin tämän samaisen liiton määräyksestä maksettiin palkkaa miehen 10-tuntisesta päivätyöstä $2, (alin raja) ja nykyään 8-tuntisesta työpäivästä alimman rajan mukaan maksetaan kolme ja puoli dollaria, niin huomaa, että palkka on enemmällä kuin puolella noussut. Tämä alinpalkkajärjestelmä on ainoastaan metsätöissä. Sahalaitoksilla on toisenlainen palkka, josta kerron seuraavassa.

Muuan hessu.

— Työläinen, ellet ole vielä yhtynyt järjestöösi, niin yhdy viivyttelemättä. Joukkosi kutsuu sinua, järjestösi on sinua vailla ja etusi eivät tule ajetuksi muuten kuin liittymällä järjestöösi.

Järjestömme asioita

PÖYTÄKIRJA,

tehty Washingtonin Suomal. Valtiokomitean kokouksessa Tacomassa, helmik. 17 p., klo 2 iltapäivällä.—Saapuvilla oli tacomalaisia: H. Ruuttila, O. Ruuk ja J. W. Allin; Seattlesta H. Lahti, ja Carbonadosta Wm. Mäki.

1—Vakituiseksi puheenjohtajaksi valittiin tov. O. Ruuk.

2—Länsipiirin puhujan A. Hautamäen matkan Washingtonin valtiossa järjestimme niin hyvin kuin paikkakuntia tuntevina voimme järjestää puhujan aikaa hävittämättä matkoihin katsoen.

3—Ilwacon s. s.-osaston ehdotusta 5c veron lakkauttamisesta ovat äänestäneet seuraavat osastot:

	lakkautt.	puol.	vast.
Ilwacon osasto		16	—
Carbonadon osasto		5	6
Tacoman osasto		—	17
Aberdeenin osasto		—	14
Yhteensä		21	37

Esitys tullut hyljätyksi 16 äänen enemmistöllä.

Valtiokomitea päätti antaa paheksumislauseen osastoille huolimattomasta toiminnasta näinkin tärkeissä asioissa, kuin yleisäänestyksissä.

4—Woodlandin s. s.-osaston lahjottamasta $2.00 lisäyksestä valtiomme kilpakirjotuskassaan annettiin kiitoslause osaston huomaavaisuudesta kunnollisten kirjeenvaihtajien palkitsemisesta.

5—S. S. Järjestöltä, Chicagosta tuilut osuutemme 5 sentin verotuksesta tammikuulta, $39.35, merkittiin kirjoihin.

6—Washingtonin valtion s. s.-osastoille päätettiin uudistaa järjestön sihteerin tekemä ehdotus, että Miljoonan Dollarin Rahastoon kertyneet varat olisi tilitettävä S. S. Järjestön kielenkääntäjäsihteerin välityksellä.

7—Washingtonin valtion konventionin s. s.-osastojen edustajien neuvottelukokous päätettiin pitää maalisk. 8 päivän illalla, alkaen klo 8, Seattlen s. s.-osaston haalilla 104 Ninth Ave. Edustajille maksetaan valtiokomitean kassasta päiväpalkkaa kaksi dollaria.

8—Washingtonin Suomal. Valtiokomitea kehottaa osastoja keskustelemaan, josko tulevana kesänä pidetään kesäjuhlia? Pidetäänkö yhteiset juhlat kaiken kielisten sosialistien kanssa, eli ainoastaan suomalaisten kesken? Tekemään ehdotuksia missä juhlat tullaan pitämään. Näistä ja kaikista esille tulevista asioista tullaan sitten lähemmin keskustelemaan edustajien neuvottelukokouksessa.

9—Seuraava valtiokom. kokous tullaan pitämään Tacoman s. s.-osaston haalilla maalisk. 24 p., klo 12 päiv.

10—Pöytäkirjan tarkastajiksi tulivat Hilda Ruuttila ja O. Ruuk.

Kokouksen puolesta:

J. W. Allin, V.-k. kirjuri.

Hyväksymme yläolevan sellaisenaan.

Hilda Ruuttila. Oskar Ruuk.

(Wash. V.-k. leima).

KANSANKIRJEITÄ

WASHINGTON

SEATTLE.

Työväen järjestyneet joukot näyttävät voimaansa: Thomas J. Mooney'lle vaaditaan oikeutta.

Sunnuntai, t. k. 17 p., muodostui taasen yhdeksi niistä päivistä jolloin tämän kaupungin järjestynyt työväki näyttää mahtavan joukkovoimansa luokkansa jäsenten oikeuksien puolesta.

Viime talvena kun oli oikeutta vaadittava Everettin verilöylyn uhreille oli tämän joukon mielenosotus mahtava ja se eittämättä auttoi asian onnistuttamiseksi työläisille arvaamattoman paljon. Mutta jos kieltäisimme ettei se joukko joka tänä sunnuntaina 17 p. oli lähtenyt liikkeelle osottamaan monituhatpäisyyttään ollut yhtä mahtava ja mahtavampikin kieltäisimme tosiasian. Jo ennen kun kulkue, joka lipuin ja soittokunnan kanssa marssi toisen ja James katujen kulmasta, oli ehtinyt perille, oli avara Dreamland Pavillion puoliksi täysi, joten kulkueeseen osaaottaneet ja myöhemmin saapuneista jäi suuri osa ovien ulkopuolelle. Soittokunnan soittaessa kokouksen avajaisiksi tuon joukkoja taisteluun huutavan marseljeesin saattoi jo arvata että tilaisuudessa esitettävä muukin ohjelma on luokkataisteluluontoista. Arvailu ei pettänytkään sillä jo ensimäinen puhuja valurien järjestön jäsen Caly — ellen väärin kuullut esittelyä joka tapahtui aivan liian heikolla äänellä — osotti Mooneyn jutun luokkaluonteen. Selvästi ja voimakkaasti osotti että "tässä ei ole kyseessä kauniisti ja tunteellisesti ajattelevat ja työväen järjestymistä eteenpäin vieneet Mooneyt ja heidän toiset toverinsa. Ei ole kyseessä joku pirullinen Fickert, Ferrari, Oxman ja heidän toverinsa jotka nimeltä tunnetaan, mutta kyseessä on taistelu kahden toisilleen vastakkaisen luokan eduista, kyseessä on luokkataistelu tai paremmin luokkasota kapitalistien ja työväenluokan välillä. Yksilöt vain näillä molemmilla luokilla ovat niitä kohteita joiden merkeissä tätä taistelua nyt vielä tässä maassa käydään. Jos me olemme välinpitämättömät näiden yksilöiden kohtalosta silloin kun asia on sen luontoinen kuin tämä olemme me välinpitämättömät luokkamme suurta asiaa kohtaan. Minä en toivo että vaatisitte Mooneylle oikeutta siksi että hän on valurijärjestön jäsen, siksi että Mrs. Mooney on hyvä musiikkihenkilö tai toistain muista heidän henkilökohtaisista kauniista ominaisuuksistaan. Mutta heille on vaadittava oikeutta siksi että vaadimme sitä omalle luokallemme, tälle luokalle jonka luokan taistelussa he ovat osuutensa suorittaneet ja siksi joutuneet uhreiksi."

Tämä puhuja, työpaita päällä, osui asian ytimeen heti. Myrskynä pauhasi hyvähuudot ja aploodit tälle luokkataistelun selostukselle.

W. P. Patterson San Franciscosta, sytyettyjen persoonallinen tuttava ja Mooneyn läheinen ystävä, joka on seurannut jutun vaiheet ja kehityksen kohta kohdalta teki selkoa asiantuntijan tarkkuudella tästä San Franciscon kauppakamarin salaliitosta. Niille jotka ei ole seuranneet Mooneyn "oikeuden" käynnin selostuksia ja tutustunut niihin ristiriitaisiin todistuksiin joilla nämä työläistoverit aijotaan hirttää, tarjosi puhe hyvän valaistuksen porvarien pirullisesta vehkeilystä työväen järjestymisen tukahuttamiseksi. Työväenliiton presidentti Wm. Short esitti hiilikaivostyöläisten unioiden edustajakokouksessaan ilmaisseen mielipiteen Mooneylle ja hänen tovereilleen oikeuden saamiseksi. Kate Sadler hysterillisdramaattisessa esityksessä loi kuvia, todellisuutta vastaavia kuvia, kapitalistein ja työläisten elin- ja toimintasuhteista. Me emme ole täällä, hän sanoi, vain esittämässä mieltämme mitä me ajattelemme Mooneystä mutta me tällä kokoontumisella tahdomme todeta ja saattaa mahtivallalle tiedoksi että työväki meilläkin jo herää ja vaatii oikeutta ei yksin Mooneylle mutta niille sadoille ja tuhansille työväenluokan miehille ja naisille jotka viruvat riistojärjestelmän teuraskaritsoina. Me vaadimme näihin oloihin perinpohjaista muutosta. Osotti kuinka Venäjän työväki on astunut sanallaan ehkäisemään tätäkin aijottua oikeusmurhaa. Luki Mooneyn lähettämän sähkösanoman jolle yleisö hurrasi usean minuutin. Kokoukselle oli myöskin saapunut sähkösanomia New Yorkista. Seattlen Työväen valtuuston kirjuri James Duncan valaisi esityksessään kuinka kapitalistit ovat salaliittoutuneita työväkeä vastaan täällä samoin kuin Friscossakin ja kaikkialla missä niitä on. Kuinka ne taasen ensi tiistain vaaleja varten ovat punoneet paulansa kaikki, saadakseen työläiset satimeen. Läpeensä puhe oli terävästi esitetty, kuinka porvaristo vehkeilee politiikan avulla työläisiä vastaan ja kehoitusta kuinka työläisten olisi pidettävä puolensa vaaliuurnallakin (ja yksi siellä vain on sosialistien ehdokas kaupungin valtuusmieslistalla, nim. F. J. Cassidy. Muistakaahan Duncanin neuvoa) Päätöslauselma esitettiin Yhdysvaltain presidentille, jossa vaaditaan Mooneylle uutta kuulustelua ja oikeutta, hyväksyttiin. Mitäs, jos ei vetoumukset auta? Yleislakko! kuului huuto. Tuohon viittasi Short hiilenkaivajain järjestön mielipiteenä.

Kolehti, joka kannettiin Mooneyn taistelurahastoon kahdessa erässä, tuotti ensi kerralla $200, mutta toista summaa en ehtinyt kuulla. Luulen sen olleen lähemmä $500. Ylipäänsä voi sanoa, että kokous oli hyvä. Kunpa suomalaisetkin saisivat joskus itsensä jotenkuten joudutettua tämänlaisiin kokouksiin, niin ehken häipyisi vähemmäksi se usko, että kyllähän sitä me ollaan luokkataistelun kannalla, mutta nuo toiskieliset sitä eivät tiedä vielä mitään.

Tämänlaiset tilaisuudet tarjoavat hyvän tilaisuuden tutustua Amerikan työväenliikkeeseen.

Alkaako asiat selvitä?

Kun tämän kirjottaja m.m. mainitsi kerran Buttessa, että on hyvin luultavaa, että ennen kuin lännen johtavilla puutavara-alueilla saadaan 8-tunnin työpäivää, täytyy sen tapahtua ballinnollista tietä. Tietenkin se oli vain arvelua, mutta Buttessa ei saa mitään arvella. Niinpä tuo arvelu meinasi käydä ruumiilleni epäterveelliseksi, mutta kun se ei siksi kuitenkaan käynyt, niin voinpa nyt sitä paremmin kertoa, että täällä on i. w. w:läisetkin samassa arvelussa. Niin ei arveltu täälläkään viime vuonna, vaan niin arvellaan nyt. Sanotaan vain: Puutavaraparoonit eivät välitä, vaikkapa ei lumperia saadakaan paljoa. Sitä enemmän saavat he vähistä lumpereista rahaa ja se on heille pääasia. Siksi he antavat miesten 'straikkailla", käydä "työmaataistelua", koskapa työmaataistelu kuitenkin tuottaa jonkun määrän tavaraa, niin voivat he sitte tällä pienemmällä tulomäärällä nyhtää $55—130 tuhannelta jalalta. He välittävät viis' isänmaan vaarasta. Mutta hallituksen on jotenkuten sekin otettava huomioon. S.o. sen täytyy saada tarveaineita sodankäyntiä varten. Puutavara on yhtä tärkeää tarviketta siihen. Sen on sekaannuttava pian asiaan sillä tavalla että tätä tavaraa tulee, ja se tietää että sitä kyllä tulee jos työpäivä pannaan 8-tuntiseksi. Mutta se ei tietenkään sekaannu siihen siten, että ottaisi johdon ja asettaisi 8-tunnin päivän, jos vaan tavaraa tulisi kylliksi pitemmillä työpäivillä. Idahon ja itä-Washingtonin tuotanto on liiaksi toisarvoista tällä alalla vaikuttaakseen se yleiseen asemaan. Mutta niille työläisille, jotka ovat siellä, ei 8-tunnin päivä ole mikään toisarvoinen asia, ja niinpä ei nyt täällä odoteta 8-tunnin päivän saantia niinkään paljon komppanioilta kuin hallinnollisena toimenpiteenä. 8-tunnin päivää on vielä taisteltava. Mutta kun vaan kaikkialla puutavaratyöläiset järjestyvät siinäkään määrässä kuin Spokanen ja Seattlen ympäristöllä, niin kyllähän 8-tunnin taistelusta pian oltaisiin ohi ja voitaisiin siirtyä taistelemaan muita korjauksia oloihin.

Unio sisälle.

Kirklandin laivaveistämöllä oli kolmen päivän lakko, jolla lakolla työmaa saatiin unionpaikaksi sekä saavutettiin ne korjaukset, joita ilman lakkoa ei työnantajat muuten myöntyneet toteuttamaan. Veistämöllä on kuusi laivaa teon alla joten sen miehistön liittyminen järjestyneisiin ei suinkaan ole pieniarvoinen saavutus.

Ruokala-puuhissa.

"Seattlen nuoret miehet—suomalaiset—touhuavat osuusruokalan perustamiseksi. Yritys on hyvä kun vaan siitä tulisi tosi.

Ne viisi kirjeenvaihtajaa.

Toverin lukijoita ilahdutettiin syystalvella tiedolla että Bellmanin Kalle on käynyt kiroamassa tai paremminkin manaamassa tänne viisi kirjeenvaihtajaa Toverille. Ikävä vain, ettei ilonne toteutunut. Toivottiin tietenkin kirjeenvaihtajain kirjottelevan, sillä jos missään niin Seattlessa on uutisaiheita. Viimeisen kymmenen viikon ajalla on ollut vain kaksi kirjettä Seattlesta!! Bellmanin kirous ei lyönyt leiville toiveitten mukaan.

Työttömiä on.

Usea buttelainen pyysi ilmottamaan minkälaiset ovat työolot laivateollisuudessa. Heille kuten muillekin olkoon yhteisesti sanottu, että täällä on kaikille aloille liikaa työvoimaa.—Leo Leino.

BLACK DIAMOND

Osaston kokouksesta. Olen taasen vähän myöhästynyt kokousraportissani, joka minun olisi määrä tehdä. Minulle kyllä valittiin apulainen, kun valitin työn paljoutta syystä, että olisi vaadittu kirjottamaan vähintään yksi kerta viikossa. Se olisikin kyllä oikeus ja kohtuus mutta on se näin kiireisenä aikana vähän liika paljon vaadittu yhdeltä henkilöltä, kun täytyisi välttämättä käydä työssä joka päivä, ja myös antaa mahdollisimman paljon kivihiiltä — muutoin ei voiteta sotaa, niin ainakin sanotaan ilmotuksissa — ja sitä kun tekee pitemmän aikaa, niin tottavie väsyy silmä "ruppikin" ja hermosto varsinkin, ettei ole oikein haluakaan kirjotella. Mielellään loikoilee ne lyhyet iltapuhteet sekä sunnuntait, jolloin voi vapaammin ajatella yksikseen tätä yhteiskuntarakennetta ja sen nurinkurisuutta — vaan onkin melkein kiellettyä ilmottaa siitä kenellekään mihin tuloksiin on päässyt.

Olemme nyt järjestäneet niin, että, kun on kaksi kirjeenvaihtajaa, niin kirjottelemme vuorottain, että saataisiin ainakin yksi kirje joka viikko. Nyt ei siis muuta kuin joka mies tilaamaan Toveria että näkee heti aina, mitä omalta paikkakunnalta on Toverissa taas ja ei tarvitse sitten varkain lukea toisten lehtiä. Olemme päättäneet, että lopetetaan jo se kirottu varkain lukeminen keinolla millä hyvänsä. Jokainen siis tilatkoon lehden itselleen. Joka ei nyt ota tästä opikseen, sen me tulemme ilmottamaan lehdessä että muuallakin tietävät sitten varoa....

Muita asioita olikin hyvin vähän pohdittavana tällä kertaa. Keskusteltiin että kuinka saataisiin lisää jäseniä osastoon, ja päätettiin, että kaikki entiset jäsenet tuovat ainakin yhden uuden lisää. Jäsenlukumme on sitten ihailtavan iso. Ja minun mielestäni se olisi helppo tehtävä.

Nyt on meillä taas aikomus laittaa oikein rymy-iltamat lähitulevaisuudessa, nimittäin eväskori-"keinottelut", ja tietysti hommataan sinne muutakin. — ainakin "kenkien kulutusta" tulee lopuksi. Huvitoimikunta kuuluu aikovan laittaa yhden oikein suuren korin, niin suuren kuin näistä "sota-lunsseista" vain saa ja on lupa laittaa — kilvoteltavaksi kaikkien lähiympäristöläisten kanssa. Kyllähä silloin näette haasteen Toverissa kun aika lähenee. Tiedätte nyt varustautua muuten, itse puolestani toivoisin, vaikka olenkin Diamondin osaston jäsen, että kertakin saisivat nämä oikein selkäänsä, että "oppisivat ihmisten tapoja."

Kirjallisuus- ja lehtiasiamiesten raporteista näkyy, että puoluelehtiä tulee Black Diamondiin parisenkymmentä, nim. Toveria ja Työmiestä ja Toveritarta puoliväliin toistakymmentä. Frankliniin tulee kahdeksan Toveria ja viisi Toveritarta. Paljon on vielä varaa parantaa.

Kansalaisemme Eeli Johnson, joka loukkaantui täällä kaivannossa joku aika takaperin, on nyt päässyt pois hospitaalista kotiin; mutta kauan ottaa vielä ennenkuin hän kykenee työhön — jos tuleekaan enään työkykyistä koskaan. Hänellä on kahdeksan lasta ja kaikki vielä pieniä. Näyttää olevan vastoin valtion lakeja laittaa lapsia niin paljon, kun kolmelle vain maksetaan elatusta tapaturmakassasta. M. T.

ABERDEEN.

Toveri S. Arra meni Portlandiin parannuksille. Häntä on jo lievemmin vaivannut umpisuoli kauan aikaa, mutta nyt hänen täytyi lähteä etsimään apua, saadakseen itsensä paranemaan ilman leikkausta.

Aikovat taas panna käyntiin Slade'n myllyn. H. P. Brown, Humptulips Lbr. yhtiön isännöitsijä, on matkustanut San Franciscoon neuvottelemaan siellä olevien Slade yhtiön isäntien kanssa sanotun laitoksen käyntiinpanosta.

Rekisteerausaika loppuu t. k. 21 p tulevia kaupunginvaaleja varten. Ja koevaalit ovat maaliskuun 5 p:nä.

Tytöt pois hotelleista ja "rooming-hausseista". T. k. 18 p. annettiin määräys näille pisneksen pitäjille, että he tyhjentävät huoneet sotamiesten asunnoiksi vuorokauden sisällä.

Eiköhän vaan kaupunkimme herroilla ole toinen tarkotus tässä tyhjentämishommassa? Pian on taas kaupungin vaalit, joissa he koettavat saada voitettua sosialistiehdokkaat ja siksi he nyt näyttävät "jaloa työtään" ajamalla "ilotytöt" pois.

Mrs. Arva Pääkkönen hakee avioeroa entisestä miehestään Adam Pääkkösestä. Hän sanoo miehensä lyöneen laimin perheensä hoidon ja vaatii huonekaluja sekä heidän pikku tyttöään. Taimia, omaan hoitoonsa, koska hänen miehensä on kykenemätön sitä hoitamaan.

Grays Harbor kaunti on ostanut maanviljelysnäyttely-oikeuden, joten niitä tästä lähtein pitää kaunti, eikä yksityinen yhtiö.

Osuuskunnan vuosikokous on t. k. 24 p. osaston talolla, kello 2 j. p. Siellä taas tullaan päättämään jaetaanko voitto ostajien kesken vaiko liikkeen laajentamiseen. Tulkaapas kaikki tähän kokoukseen, sillä siellä tulee olemaan paljon tärkeitä asioita.

Auton alle joutuivat Mrs. Nisula ja J. Autio, edellinen 15 p:nä ja jälkimäinen 16 p. iltana. Nisula loukkaantui pahoin päähän ja on nyt sairashuoneella hoidettavana. Autio pääsi pienemmillä vammoilla. Nämä onnettomuudet tapahtuivat Heron- ja F kadun kulmassa. — Nix

HOQUIAM.

Toiset ovat aina pirullisempia kuin toiset. Meille hoquiamilaisillekin se tässä eräänä päivänä selvänä esimerkkinä ikeniänsä irvisteli. Kun täällä eräs suomalainen työläisvaimo sattui lapsivuoteeseen, ja kun siinä vaimon vaikeroidessa synnytystuskissa tuli kiire etsiä lääkärin apua vaikka kätilökin oli paikalla, niin käännyttiin telefonilla tahtori Watkinsin puoleen, pyynnöllä, että hän rientäisi apuun, vaan tämä vastasi että olen juuri ehtinyt ruualle, vähän ajan perästä voin saapua. Kysyjä vaati, että on saavuttava heti, muussa tapauksessa on hankittava joku toinen lääkäri. Sitten hän kuitenkin tuli ja haukkui jo tullessaan, että hätävarananneko te minua pidättekin, ja sitten, jonkun minuutin viivyttyään sairaan luona sieppasi silmiään räpäyttämättä $30.00 ajattelematta lainkaan, josko tuossa pienessä työläiskodissa löytyy tuota summaa eli ei. Eikä sitä liioin löytynytkään, vaan piti toinen puoli summasta lainata. Tämä todellakin muistuttaa että kalliiksi tulee herrain ruokarauhaa häiritä.

Tanssihumala, se tahtoo vieläkin vaivata niin, että tästä kynäilijän tehtävästä ei meinaa tulla mitään; viime pyhän aikaan ei ollut osaston haalilla muuta kuin paljasta tanssia. Lauantaina ensin oli osaston tanssit ja sunnuntaina tanssittiin osastotoveriemme Emma Junnin ja John Molanderin häitä samalla haalilla. Ensi lauantaina ja sunnuntaina ei kyllä taas olekaan aikaa tanssimiseen, sillä ensiksi on naistenpäivä-iltama, lauantaina, 23 p., ja sunnuntaina on se kuuluisa 3-näytöksinen kappale "Eläviä kuvia", ja sen minä sanon, että joka sitä näytöstä kerkiää katsomaan, niin varmasti tanssihumalat päästä varisevat. Jos sellaisia sattuu olemaan. Tikettien hinnat: etukäteen 30 senttiä ja ovella 40 senttiä. Alkaa täsmälleen kello 8 illalla.

Vesipoika.

OREGON

PORTLAND.

Vaikka tässä kaupungissa on kaksi uutisten kirjottajaa kilvottelemassa Toverin kilpakirjotuksessa, niin siltikin päätin piirtää muutaman sanan niistä asioista, joista ei toiset ole kirjottaneet.

Tämä Portland on yksi niitä suurkaupunkeja, joissa "tietopuolisuus rehoittaa". Kun tänne tulee henkilö jostakin muualta, niin täytyy hänen jäädä suu auki kuulemaan kuin sosialistit ja "radikaalit" esittävät tietopuolisuuttaan. (Jos vain on vähänkin tilaisuutta keskusteluun, niin totta vieköön siinä sanasota alkaa.) Ruokataloissa käy aina kova metakka..

Keskustelu asioista on tietysti paikallaan, vaan turhanaikainen kinastelu saattaa ainoastaan sekasemmaksi asian, josta pitäisi keskustella varsinkin kun usein hyökätään persoonan kimppuun ja koetetaan hänen yksityisillä elämän-vaikeuksillaan muka "todistaa" jotakin.

Täkäläiset "radikaalit" käyvät vakituista sissisotaa työväenliikettä vastaan, kuruuttaen, miten esim. Amerikassa sosialistipuolue "ei ole saanut mitään aikaan" ja miten se on, heidän mielestään, hajoamassa. He ovat ottavinaan "todistuksia" muiden maiden sosialistipuolueista, ja vertaavat Amerikan aivan epäedulliseksi maaksi sosialismille. Heidän mielestään Amerikassa pitäisi olla ainakin niin suuri prosentti sosialisteja kuin on ollut esim. Saksassa, asukasluku otettuna huomioon, (tarkottaen ennen sodan alkamista). "Radikaaliset" vastaväittäjät eivät ensinkään ota huomioon esim. sitä, että Amerikan työläisarmeija on muodostunut monista eri kansallisuuksista, jonka tähden tämä maa on vaikeampi saada järjestyneiden maitten rinnalle. Tässä maassa puhutaan monta eri kieltä, joka hidastuttaa toimintaan ja työläiset yleensä ovat tulleet tänne sillä mielellä, että tehdä joku sata dollaria taskuun, ja sitte lähteä takaisin vanhaan maahan.—Työsuhteet usein ovat olleet epäedullisia, ja siksi on menty lakkoon, ja vadittu parempia elämisen mahdollisuuksia. Mutta, ulkona, työpaikan ulkopuolella, vartookin suurempi työttömäin armeija kuin se armeija, joka lakkoutui, ja seuraus on tietysti, että nälkäiset työttömät haluavat saada työtä, joten he eivät ehdi varttoa siksi kuin heidän vuoronsa olisi tullut (useasti ei sitä vuoroa saa ensinkään). Työpaikka täyttyy uusilla työntekijöillä ja sittenkin on vielä suuri työttömäin armeija portin ulkopuolella, lukuunottamattakaan lakkolaisia. Työläiset eivät useastikaan huomaa toisia työläisiä vertaisikseen eli samaan luokkaan kuuluviksi, ja se johtuu siitä, että eri kansallisuudet eivät ymmärrä toisiaan.

Tulemme varmasti huomaamaan tulevaisuudessa sen tosiasian, että "valtiollisesti ja taloudellisesti" järjestyneet työläiset sittenkin muodostavat sen joukon, joka tulee nykyisen järjestelmän kukistamaan ja luomaan uuden yhteiskunnan.—Yksi joukosta.

Osaston kokouksessa t.k 14 p. yhtyi uutena jäsenenä osastoon Alma Heinonen.

Länsipiirikom. kehotus otettiin huomioon, että levittää Toveria niin paljon kuin mahdollista.

Jutusteltiin ensi kesän Ala-Columbian s. s.-osaston kesäjuhlista, koska jo edellisessä kokouksessa valittu edustaja pyysi jonkinlaisia evästyksiä. Useat olivat sitä mieltä, että kesäjuhlat olisi saatava tänne Portlandiin—vaikka oli niitäkin, jotka vastustivat sen perusteella, että täällä Portlandissa osanotto niihin ei tulisi olemaan niin suuri kuin Astoriassa, jonka takia ne olisi pidettävä viimemainitussa paikassa. Asian suhteen ei kuitenkaan tehty mitään sitovia päätöksiä, sillä paikan määräys luonnollisesti tulee asianomaisten osastojen kesken yleisäänestyksellä ratkaistavaksi.

Ensi lauantaina, t.k. 23 p., pidetään täkläisellä työväen haalilla iltama Suomen nälänhätäisten hyväksi. Ohjelma siellä tulee olemaan monipuolinen, ja valittua. Esim. tov. Wicks puhuu englanninkielellä, ja lopuksi on kaunis yksinäytöksinen kappale "Lea", Alexis Kiven kirjottama. Ohjelman esitys alkaa kello 8:30 ja sisäänpääsy on 35 senttiä.

Ja ensi pyhänä, t.k. 24 p., on naisten iltama. Naiset ovat varanneet sinne hyvän ohjelman, kuten soittoa, puhe, runoja, lauluja, pukutanssia, näytöskappale "Kahvilan Kaisu" ja vielä naisten toimittama nyrkkilehtikin.

Siis ensi lauantaina ja pyhänä tavataan.—S.

SVENSEN.

Tuli keittiöön. Kun M. A. Palola ampui kantoja maaltaan, niin yksi lohkare, noin 20 lb. painava, tuli läpi katon keittiöön. Vahinkoa tuo ei kumminkaan tehnyt, lukuunottamatta muuatta astian särkemistä, ja katossa olevia parin jalan levyisiä reikiä...

..**Punasen ristin hyväksi** t. k. 16 p. kokoontuivat eräät paikkakuntamme naiset kokoukseen, jossa keskustelivat ja päättivät sotilaiden vaatetuksesta, kuten sukkien kutomista, y. m. Suomalaiset naiset kuuluisivat olevan erittäin halutuita, varsinkin kun se sukan kantapää kuuluu olevan kielisille monellekin "pihkaa". En ole sattunut kuulemaan ottavatko siihen suomalaiset emännät osaa.

Pääsi jo sairaalasta. Mr. Hund, josta joku viikko sitten mainitsin, tuli jo t. k. 16 p. pois sairaalasta ja sanoi voivansa erittäin hyvin, joskaan ei vielä toihin kykene. T:ri Forsström oli tehnyt hänessä vaikean sisällisen leikkauksen ja onnistunut hyvin, josta varsinkin Mr. Hundin sukulaiset ja tuttavat Forsströmiä kiitollisuudella ylistelevät. Niin, että kyllä niissä finneissäkin on joitain hyviä.

Metsä loppui. Täkäläiseltä tukkikämpältä ovat joutuneet miehet pois, kun se metsäpalsta loppui, joka heillä oli hakattavana. Olen kuullut, että samat miehet menevät alkamaan uutta metsäpalstaa jonnekin Seasiden läheille..

Mr. Vittiinin niskaan on kasvanut vaikeanlainen veripahka, jonkatähden hän on joutnut käymään useita kertoja Astoriassa lääkärissä, ja vieläkin oli määrätty käyntiään jatkamaan.

..**Hinkuyskää** ovat paikkakunnan lapset joutuneet sairastelemaan, toiset jo parikin kuuta ja näyttää, että sitä joutuvat sairastamaan melkein kaikki lapset ennen kesää, jos ei mitään sen estämiseksi tehdä. Eivät kai sitä osaa vanhemmatkaan pitää vaarallisena ennenkuin jonkun lapsi sairastuu niin pahoin, että siihen kuolee. Tähän asti se ei ole vielä tappanut ketään.

Osastomme ylimääräisessä kokouksessa keskusteltiin siitä haalin laitosta, (keskustelimme vain enää parisen tuntia) ja päätimme nyt alkaa toimeen varmasti. Yksimielistä päätöstä ei tosin saatu nytkään, sillä meillä oli nytkin yksi vastustaja, mutta koska ei muita ollut kuin yksi, niin annetaan sen olla vain höystönä.

Rakennuskomitean edellinen toiminta hyväksyttiin ja määriteltiin uusia töitä. Myöskin hyväksyttiin se komitean lausunto, että minkäänlaisiin rakennushommiin ei ryhdytä ennenkuin saadaan kokoon niin paljon, että ei jouduta velkataakan alle. Tässä suhteessa päätimme olla niin viisaita, että emme rakenna palatseja tulevaisuuteen luottaen, vaikka meillä olisi hyvät toiveet. Päätimme siis, että täytyy olla ainakin kuusikymmentä prosenttia rahaa, ilman velkaa, ennenkuin aletaan. Nyt vain ostettiin lotti ja ruvettiin keräämään rahaa. — Edelleen, saimme kuulla sen piirustuskomitean raportista, että nykyään, vaikkakin otettiin kaikki mahdolliset helpotukset huomioon, haali tulisi maksamaan noin $1,000.00. Vasta tuonhintainen voisi tyydyttää sitä tarvetta, joka nytkin jo on. Tulevaisuus tietysti tuo lisää vaatimuksia, mutta korjatkoot sitten ne ajat sen. Nykyisten suunnitelmien mukaan tulisi haali olemaan 26 jalkaa leveä ja 48 jalkaa pitkä. Kun näyttämöksi otettaisiin 16 jalkaa, jäisi haalin lattiaksi noin 32 jalkaa, mitattuna ovensuusta näyttämön reunaan. Etuhuoneet eivät sisälly tähän mittaan. Niitten koosta ei piirustajalla ollut erityisiä ohjeita. Kumminkin otettiin kustannusarviossa huomioon niidenkin samoja vaatimuksia täyttävä osa, kun haalinkin joten me saisimme tuhannella dollarilla erittäin sievän talon.

Kalle Kaljupää.

CALIFORNIA

NOYO.

Noyon postikonttori lakkautettiin liikkeen vähyyden tähden viimeinen päivä tammikuuta. Nyt pitää hakea posti Fort Braggista. Työtä kuuluu lisänneen Fort Braggin postikonttoriin, vaan ei palkkaa.

Noyossa on toista sataa äänestäjää, niistä 40—50 sosialisti-ääniä. "Lakkautetaanko" nekin.

Tov. Manuel Niemellä on ollut surua osaltaan. Hänen isänsä kuoli tapaturman kautta joitakin päiviä ennen viime joulua ja nyt hänen vaimonsa ei voinut elävänä synnyttää 12-naulan poikaa, mutta emäntä näyttää toipuvan, ehkä melko terveeksikin, joka mahdollisesti lankeaa kansal. tohtori O. H. Beckmanin ansioksi.

Henry Newman, joka on jo nelisen kuukautta sairastanut kättään, joka oli poikki kalvosimesta, alkaa jo yritellä työtouhuihin. Hän putosi 12 jalan korkeudesta murtoläjään, pää edellä. Oli onni ettei henki mennyt.

Fort Braggissakin jo painetaan päivälehteä, "Chronicle" nimeltä. Saksitan siitä pätkän Toveriin nähtäväksi. Mainittua lehteä on moni eri omistaja jo vuosia kiduttanut kannatuksen puutteessa, vaan kun lähet-

ENSILUOKAN

KAUPPATAVARAA

yleinen hinta ja hyvä palvelus on meidän motto Tulkaa katsomaan, huomaatte sen todeksi

Union Pacific Coal Co.

HANNA. WYO

Uusi, iso 10c kannu

COPENHAGEN

on nyt saatavissa

ME TAKAAMME

että Copenhagen nuuska on nyt ja aina on ollut ehdottoman puhdasta. Ellei kauppiaallanne ole sitä, me lähetämme sitä Teille postissa tavallisella hinnalla, 10c laatikko, siksi kunnes kauppiaanne voi sitä teille tarjota. Postimerkit kelpaavat maksuksi.

Copenhagen suu-nuuska on maailman parhainta suu-tupakkaa.

Weyman-Bruton Company, 1107 Broadway, New York.